

РЕШЕНИЕ

№ 1198

гр. Перник, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло Юл. Колев

при участието на секретаря Лили В. Асенова Добрева
като разгледа докладваното от Ивайло Юл. Колев Гражданско дело №
20231720103187 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на П. Д. И. срещу Национално бюро за правна помощ. В исковата молба се твърди, че срещу наследодателя на ищеца – И. А. И. е бил издаден изпълнителен лист на 14.04.2016 г. След смъртта на И. А. И. и отказа от наследство на всички други наследници, ищецът узнал, че срещу И. било образувано и.д. № 1826/2021 г. от 17.06.2021 г. по описа на ЧСИ С. Б. – след смъртта на И.. По това дело били изпратени запорно съобщения за налагане на запор върху банковите сметки и трудовото възнаграждение на И.. Поддържа се, че тези действия не са прекъснали погасителната давност, поради което към датата на депозиране на исковата молба тя е изтекла. Твърди, че ответникът бил сезиран с искане на прекрати действията по изпълнение, но отговор от негова страна не е депозиран.

Пояснява, че оспореното задължение е в размер на 200,00 лева за оказана безплатна помощ на И. и 5,00 лева за служебно издаване на изпълнителен лист като основанието е Определение от 25.03.2016 г., постановено по нохд1972/2015 г. по описа на Районен съд Перник и протокол от 16.12.2015 г., от която дата е започнала да тече погасителната давност, която била изтекла и към датата на образуване на и.д. № 1826/2021 г. по описа на ЧСИ С. Б. - 17.06.2021 г. Поддържа, че вземането се погасва и с кратка тригодишна погасителна давност.

С оглед на изложеното, моли съда да приеме за установено, че в полза на ответника не съществува право на принудително изпълнение за сумата от 200,00 лева, за която е издаден изпълнителен лист от 14.04.2016 по нохд1972/2015 г. по описа на Районен съд Перник, поради погасяване по давност на вземането.

Претендира разноски.

Ответникът е депозирал отговор в срок. Намира предявения иск за недопустим тъй като съгласно чл. 276 ЗПП оправомощен орган да събира вземанията, присъдени в полза на НБПП е НАП и това е единствения орган, които възлага действия по изпълнение.

Намира предявения иск за неоснователен като поддържа, че първото действие по изпълнение, водещо до прекъсване на давността е образуването на и.д. № 1826/2021 г. по описа на ЧСИ С. Б. - 17.06.2021 г., но на основание чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗМДВИП за периода от 13.03.2020 г. до 21.05.2020 г. давност не е текла.

С оглед на изложеното моли съда да отхвърли предявения иск. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК.

Претендира разноски.

В съдебно заседание ищецът се представлява като поддържа иска.

Ответникът е депозирал молба, с която поддържа оспорванията.

Съдът, след като прецени събраните по делото релевантни за спора доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Районен съд Перник е сезиран с отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК. Разпоредбата на чл. 439 ГПК предоставя възможност на длъжника за защита срещу материалната незаконосъобразност на принудителното изпълнение. Предмет на спора по предявения отрицателен установителен иск по чл. 439 ГПК е отричаното от ищеца право на принудително изпълнение за вземането на ответника въз основа на факти, непреклюдирани от формираната сила на пресъдено нещо и водещи до погасяване на възникналото и претендирано право на взыскателя или на отговорността на длъжника (така Решение № 105 от 18.09.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2978/2018 г., IV г. о., ГК и Решение № 71 от 24.07.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2576/2018 г., III г. о., ГК).

Наличието на изпълнителен титул срещу наследодателя на ищеца в полза на ответника свидетелства за правния интерес на ищеца от предявяване на отрицателен установителен иск (така Решение № 60282 от 19.01.2022 г. на ВКС по гр. д. № 903/2021 г., III г. о., ГК). В настоящия случай ищецът оспорва вземанията, като се позовава на нов факт – погасителна давност, изтекла след издаване на процесния изпълнителен лист.

В хипотеза на предявен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК в доказателствена тежест на ищеца е да установи единствено правния си интерес от търсената искова защита. В тежест на ответната страна е да установи, че в нейна полза съществува изискуемо вземане – в конкретния случай настъпването на такива факти, водещи до прекъсване на давността за вземането (така ТР № 8/2012 г. на ОСГТК).

По делото не се спори, че срещу И. А. И. и издаден изпълнителен лист от 14.04.2016 г. по нохд № 1972/2015 г. в полза на ответника, като съдът с доклада по делото е отговорил на възражението за недопустимост на съдебното производство, поради което не следва да го прави отново.

Не е спорно, че ищецът е единствен негов наследник, което се установява от приложените удостоверение за наследници и удостоверение за отказ от наследство, направен от останалите наследници по закон.

Спорът се концентрира в правните въпроси относно периода, в който е текла погасителна давност, неговото спиране и/или прекъсване, както и отражението на действията по изпълнение, извършени в рамките на и.д. № 1826/2021 г. по описа на ЧСИ С. Б..

Съгласно чл. 117 ЗЗД от прекъсването на давността почва да тече нова давност, а ако вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години. В конкретния случай процесния изпълнителен лист е издаден въз основа на определение на съда. Независимо от вида на съдебния акт, по въпроси свързани с

разноски, акта на съда е винаги с характер на определение. Ето защо съдът приема, че и в конкретния случай е приложима разпоредбата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД.

В приетия по делото като писмено доказателство изпълнителен лист (самото дело е унищожено поради изтичане на срока за съхраняването му и е наличен, неотнормим към спора акт) е удостоверено, че изпълнителното основание – Определение от 25.03.2016 г. е влязло в сила на 14.04.2016 г., от който момент е започнала да тече погасителна давност и същата би изтекла на 14.04.2021 г., а изпълнително дело № 1826/2021 г. по описа на ЧСИ С. Б. е образувано на 17.06.2021 г. – **2 месеца и 3 дни** след изтичане на давността.

По повод конкретното възражение и при наличие на нормативно правило, съгласно чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти /какви са страните по делото/. Възобновяването на спрените срокове е извършено с § 13 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето /ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г. /, според който сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник". Законът е обнародван на 13.05.2020 г., поради което течението на давностният срок е възобновено на 21.05.2020 г. Следователно процесният давностен срок е бил спрян за период от **2 месеца и 7 дни** за периода от ***** г. включително. В този смисъл са Определение № 76 от 31.03.2021 г. на ВКС по т. д. № 1508/2020 г., II т. о., ТК, Определение № 15/29.01.2021 г. по ч. г. д. № 4042/2020 г. на ВКС, I г. о. и др.

Ето защо образуването на изпълнително дело № 1826/2021 г. по описа на ЧСИ С. Б. е преди да е изтекъл законоустановеният петгодишен давностен срок.

От приложеното по делото извлечение от акт за смърт се установи, че И. А. И. е починал на ***** г. - преди образуване на изпълнителното дело. Ето защо действията по изпълнение и възлагането на такива – от естеството да прекъсната погасителната давност не са произвели този ефект, тъй като са били насочени срещу несъществуващ правен субект – починало лице. До прекратяване на изпълнителното дело то е водено срещу починалото лице, поради което погасителната давност е изтекла на ***** г.

При тези обективни данни и правните съображения за прекъсване на давността, предявеният иск е изцяло основателен и следва да бъде уважен.

По разноските:

С оглед изхода на правния спор, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в тежест на ответната страна е да заплати разноските за платена държавна такса - 50,00 лева претендирано адвокатско възнаграждение в размер на 350,00 лева. Ответникът своевременно е направил възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Същото съдът намира за неоснователно, тъй като претендираният адвокатски хонорар е съобразен с минимума, определен в Наредба № 1/2004 г.

При този изход от спора ответникът няма право на разноски.

В светлината на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 439, ал. 1 ГПК, че в полза на **НАЦИОНАЛНО БЮРО ЗА ПРАВНА ПОМОЩ**, гр. София, ул. „Развигор“ № 1 **не съществува изпълняемо право (право на принудително изпълнение) срещу П. Д. И. *******, в качеството ѝ на наследник на И. А. И. за сума в размер на 200,00 лева, представляващи разноси, за които суми е издаден изпълнителен лист на 14.04.2016 г. въз основа на Определение от 25.03.2016 г., постановено по нохд № 1972/2015 г. по описа на Районен съд Перник, **поради изтичане на законоустановения давностен срок.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **НАЦИОНАЛНО БЮРО ЗА ПРАВНА ПОМОЩ** да заплати на **П. Д. И.** сумата от **400,00 лева** – разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба пред Окръжен съд Перник.

Препис от решението **ДА СЕ ВРЪЧИ** на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____